

гвоздеи' закачени царевици, въ хамбаря — жито, ечемикъ, ръжъ и т. н. И за тримата ще извадите различни заключения. Следователно, всѣки човѣкъ се интересува отъ нѣщо специфично. Обаче, това още не представя неговиятъ животъ, нито пъкъ идеалътъ на неговата душа. Това е само времененъ стремежъ на неговата душа, който ще му послужи като сръдство, като условие за постигане на нѣщо по-велико. Значи, всѣки трѣбва да намѣри въ себе си онази първична идея, онова вътрешно изкуство, което е въ състояние да го обнови.

Сега, ще ви задамъ въпроса: Може ли всѣки отъ васъ да намѣри своя прадѣдо, отъ когото е произлѣзълъ? Казвате: Нали всички сме произлѣзли отъ Бога? — Да, това е твърдение само. Можете ли да докажете това твърдение? Всѣко твърдение е вѣрно, само когато може да се докаже, когато може напълно да се обоснове. Запримѣръ, ученикътъ пише на дѣската числото едно и започва да брои: единъ конь, единъ човѣкъ и т. н. Питамъ: тази единица проста ли е? Единицата е сборъ отъ разумни същества, които иматъ общъ идеалъ и работятъ въ едно направление. Въ този смисълъ, единицата е колективно същество. Въ широкъ смисълъ, подъ думата единица се разбира Богъ. Значи, въ свѣта само Богъ е единица. Отличителното качество на тази единица е, че тя сама се опрашва, т. е. тя сама създава своя животъ, както и живота на всички същества. Тази единица е вѣчна и безсмъртна. Безсмъртието произлиза отъ нея. Сега, като знаете нѣщо за единицата, можете ли да обясните математически, какъ се е образувало числото две? После, можете ли да обясните, какви сж били условията за създаването на първата единица въ свѣта, и какви сж били условията за създаването на втората единица? Трѣбва да знаете, обаче, че условията за създаването на първата, на втората, на третата и на десетата единица сж били съвършено различни. Това показва, че различнитъ условия даватъ различни резултати. Та сега вие твърдите, че сте произлѣзли отъ Бога, но не доказвате това твърдение. Да твърдите нѣщо, безъ да го доказвате, то нѣма сила. Въ това положение вие мязате на онзи слуга, който се наелъ да пасе овцетъ на единъ богатъ землевладѣлецъ. Той навсѣкжде говорилъ за богатството на своя господаръ, че ималъ нѣколко стотинъ овце, че ималъ хиляди декари земя, ниви, градини, лозя, че билъ добъръ човѣкъ, че ималъ голѣми знания, но не пасълъ добре овцетъ му: всѣки день се гу-